

G E S U' U L - H A R U F

Ġesù kien miexi waħdu qalb l-egħlieqi,
u lemaħ tfajjal żgħir bin ir-rahħala
qed jirgħa nagħġa ma' ħaruf bla tebgħa
qalb il-haxix.

Ġesù ha gewwa jdejh il-ħaruf ċkejken,
u qagħad jitghaxxaq bih u tkellem mieghu:
“Kemm għamlek helu, ja Haruf bla tebgħa,
Alla Missieri,

“Dak sufek abjad daqs is-shab tas-sema,
ghajnejk bla hażen, mansi daqs il-kwiekeb,
tigħri, taqbeż bil-ferħ, int xbieha helwa
ta’ ruħ bla htija;

“Jiena ħaruf ukoll,” issokta jghidlu,
u lili l-ġnus isejħu l-ħaruf t’Alla;
biss jiena Haruf tal-Art, Haruf tal-Gennej,
Haruf ta’ Dejjem.”

“Is-sibt li ġej il-Għid,” qabeż it-tfajjal,
“u noqtu dal-ħaruf, u b'demmu niżbghu
il-bieb u l-ġħatba itaghna biex neħihsu
mis-sejf tal-qirda”.

“Iva, Iva, naf,” wieġeb Ġesù bil-hlewwa,
u waqt li bies ir-ras u s-suf bla tebgħa
tal-ħaruf żgħir, ghajnejh kbar u sewdien,
imtlew bid-dmugħ.